

BROOSKET

► Glad sommar
önskas alla
Broare

BILD: Birgitta Hjerthén

► Ordförande har ordet

Våren är avslutad och sommarlovet är här. Vi kan blicka tillbaka och konstatera att vi har genomfört tre fina tävlingar. Med hjälp utifrån – av Göran Hellgren – blev det ett Sprint-DM med lite ny tvist. Klurigt och roligt!

Ungdomskurserna har spritts ut delvis eftersom Kinner varit uthyr, det har funkat bra, men det krävs lite extra fokus på information och vägbeskrivningar. Vi har haft bra uppslutning och det dyker hela tiden upp nya ungdomar och föräldrar som vill pröva på. Kul!

Fårölägret var välbesökt och uppskattat, med bra träningar och bra boende på Gåsemora. Vi var klart flest deltagare och det var riktigt kul att det var med ett gäng som inte varit med tidigare.

Vi har också klarat av en städdag med

dryga 50-talet personer som hjälpte till. Stugkommittén hade organiserat bra och vi som har varit med några år hjälps åt att ta hand om nya på, vad jag tror är ett bra sätt. Det är fort gjort när man är många som hjälps åt – så tack för att ni ställer upp.

På styrelsemöten pratar vi vidare om våra dokument vi har jobbat fram tidigare, policy och värdegrund. Tyvärr är dessa dokument i nuläget inte så synliga, men vi jobbar på att få dem att synas bättre på hemsidan och vara mer aktuella i vår verksamhet. Hur våra diskussioner i styrelsen gick på senaste mötet hittar ni på annan plats i denna tidning.

Nu stundar snart semester och ledighet för många. Vi ses förhoppningsvis på Sommarpaketet, vi hoppas på roliga tävlingar!

Helene

Gotlands Bro OK
Lummelunda Tjauls 141
621 71 VISBY

Kinnerstugan, Tel: 27 31 70

Hemsida: www.gotlandsbrook.com

E-mail: info@gotlandsbrook.com

Innehåll och Text: Birgitta Hjerthén

Layout: Julia Key

Tryck: Mats Runander

Nästa nummer

Nästa nummer av Broosket ges ut i september

► Kursstart tisdag, 22 augusti

Vi i Träning & Rekryteringskommittén tackar alla deltagare och medhjälpare för trevliga kurskvällar i vår. Boka in den 22 augusti i kalendern för då kör vi igång igen.

Har du frågor eller vill ha mer info kontakta Göran Gustafsson, 070-167 99 23

Hälsningar från oss i T&R!

Grattis säger vi till:

Lennart Nyman	85 år	6 september
Edit Bergvall	80 år	21 juli
Björn Ahrling	75 år	25 juli
Annika Eriksson	70 år	18 augusti
Sven-Åke Asklander	70 år	12 september
Erik Löfgren	60 år	3 september
Hans Richard Nordenankar	50 år	20 september
Sigge Svangren	10 år	27 juli

► Styrelsens arbete

Under de senaste mötena har vi haft uppe våra dokument – policy, vision och värdegrund – till diskussion. Dessa dokument har tyvärr blivit lite osynliga och just nu är de tex inte särskilt synliga på hemsidan, men vi klurar vidare på hur vi skall kunna lägga upp dem på en bra plats och lyfta fram dem igen.

I vår värdegrund har vi 4 rubriker – Trivsel och gemenskap, kvalitet, respekt och rent spel. På senaste styrelsemötet reflekterade vi lite kring första delen trivsel och gemenskap. Jag summerar här vårt samtal, och till viss del mina egna tankar.

TRIVSEL OCH GEMENSKAP

Idrotta med glimten i ögat
Roliga träningar och övningar
Anordna gemensamma tävlingsresor
Anordna träningsresor
Ledaruppskattning
Ordna samkväm och andra aktiviteter
Demokrati, lyssna på alla

När det gäller förhållningssätt och ”glimten i ögat” behöver vi alla hjälpas åt att bemöta på ett bra sätt. I vår idrott skall alla känna att man är välkommen att delta oavsett vilken ålder, nivå eller kön man tillhör. Det är lätt att hamna i jargong – och bara om vi hjälps åt kan vi stoppa kommentarer och uttryck. Det är inte styrelsen eller ledarnas ansvar, det är allas, och vi vuxna måste föregå med gott exempel och dessutom hjälpa ungdomar att säga stopp när något inte känns OK.

Roliga träningar och övningar – de flesta verkar ha roligt på våra träningar, och vi har en bra organisation kring ut-

hängning och förberedelser. Men inget är så bra att man inte kan bli bättre. I grunden är vi för få ledare i Tränings och rekrytering och därav kanske man inte orkar lägga fokus på det lilla extra utöver att organisera tisdagsträningarna under kurskvällarna.

Vi tycker att vi har många aktiviteter men vi kan bli bättre på att ha läger och resor som riktas till både ungdomar och vuxna.

Vad är ledaruppskattning? Vi tänker att det är – beröm, en tumme upp eller annan uppmärksamhet när man lagt ner jobb, oavsett vilket jobb det är – banläggare, tävlingsledare, ungdomsledare, Kinnerfixare... vad det än må vara. Och det kan alla göra – oavsett om man är medlem, förälder, tävlande, styrelseledamot... Kan vara bra att tänka på.

Att vi också har råd att vara generösa mot ledare som ställer upp och åker med som ledare på resor och läger är också uppskattat. Vi skall inte heller glömma att även en tröja eller annat plagg för funktionärer är uppskattat från de som ställer upp. Så en sån gest är också viktigare än vad man kan tro.

Demokrati, lyssna på alla – hur gör vi det? Det handlar också mycket om hur vi bemöter och tar emot frågor, funderingar, idéer. Vi behöver vara mottagliga när våra medlemmar kommer till oss – ta hand om vad det än må vara och ha med det i vidare arbete.

Får du några tankar när du läser det här?

Prata gärna med någon i styrelsen så kan vi ha med oss det när vi jobbar vidare!

/Helene

► SOFT:s digitala utbildningar

Känner du till att SOFT har en digital utbildningsplattform?

Alla medlemmar tillhörande en orienteringsförening har tillgång till denna. Första gången du ska logga in i utbildningsportalen behöver du skapa ett lösenord. Hur det går till kan du läsa om genom att gå till

www.orientering.se/utbildning/utbildningsportalen

Här får du förslag på två utbildningar som alla kan ha nytta av.

Utbildningar:

PÅ FEL SIDA OM STAKETET?

Det kan hända även den bästa men det är surt att inse sitt misstag. Undvik att göra fler fel på sprintorientering genom att lära dig om sprintregler och karttecken. Gå den digitala utbildningen som finns i vår nya digitala utbildningsportal. Du får veta vad som gäller och testas på slutet i en quiz.

Sprintregler och karttecken

VILL DU VARA EN FÖREBILD SOM ORIENTERARE?

Klart du vill. Genom att ha koll på både rättigheter och skyldigheter kan du göra rätt som gäst i naturen. Ta del av den digitala utbildningen Orienterare gäst i naturen och agera utifrån det som sägs i den så blir du en god förebild som orienterare. Orienteraren gäst i naturen

► 10-mila i Skellefteå

Resan började fredagen den 19 Maj. Fredagen startade tidigt då vi skulle ta den tidiga morgonbåten från Visby till Nynäshamn. I terminalen samlades vi för att sedan gå ombord på båten. Väll på båten åt jag frukost innan det var dags för att plugga lite inför ett prov. Därefter blev det lite kortspel. Båten var i hamn i Nynäshamn klockan 10:30. När vi fått vår packning hoppade vi på båtbusarna som tog oss till Stockholms T-central där vi skulle invänta vårt tåg som skulle ta oss till Umeå.

Tågresan var både lång och svettig. I vår vagn hade ac:n gått sönder vilket gjorde att de kändes som en bastu. Tågvärdarna fick dela ut iskallt vatten i små förpackningar till vår vagn för att alla satt och svettades. Vattenförpackningar var så kalla att alla la dem mot kroppen för att kunna svalka sig. Under tiden som det var så varmt spelade vi kort och jag försökt plugga lite till. På tågresan berättade Anna Samelius att Frida A ifrån SvaideRoma blivit sjuk och frågade mig om jag kunde tänka mig springa en sträcka. Jag åkte med som reserv och hade planerat att springa en öppen bana i en för mig ovan terräng. Men när jag fick frågan så var mitt svar självklart ja!

Efter den långa tågresan var vi framme i Umeå. Där sprang alla till Ica butiken för att köpa glass och vatten. Från Umeå till Skellefteå åkte vi en buss som tog cirka 2 timmar. Sedan var det gångavstånd mellan busstationen och boendet. Vi bodde på en gymnasieskola på hårt underlag.

På lördagen hade vi sovmorgon eftersom

vi damer inte startade förens vid 13 tiden. Morgonen startade vi med att promenera till en affär där vi köpte frukost. Vi begav oss sedan till arenan där vi kollade runt lite. Kl 13 startade Michaela från VOK på första sträckan. När Michaela sprungit iväg började jag göra mig iordning för att gå in till uppvärmningsfällorna. Där blev jag avcheckad och kunde börja värma upp. I uppvärmningsfällan var Anna med mig vilket kändes både tryggt och skönt. Anna hade koll på vad Michaela hade för tider vid de olika radiokontrollerna. När de bara var några minuter kvar till att Michaela skulle komma lämnade jag Anna och gick in i arenan där starten var. Målstämplingen och växlingsfällan var inuti Skellefteås hockeyarena. Lite annorlunda mot andra stafetter jag varit med på. När Michaela var i mål växlade hon över min karta till mig. När jag fick kartan släppte den mesta av nervositeten.

De var riktigt kul att springa. Banan var rolig och hyfsat enkel. Det fanns många stigar i området. Men de var fullt av backar vilket gjorde att de var jättejobbigt. Jag var väldigt noga med kodsiffran för att kunna vara säker på att jag stämplade rätt. Upploppet var väldigt långt men inne i växlingsfällan visste jag att Junia B, VOK stod och väntade på mig så jag tog i lite extra. Efter banan var jag både trött och lättad över att ha sprungit färdigt. De var så roligt att jag fick chansen att springa min första 10-mila även fast jag var reserv från början. På arenan åt vi mat, duschade och hejade på våra kamrater. Alma P, Bro OK sprang 4:e sträckan. Det var riktigt skönt

när Emma L, VOK kom i mål på sista sträckan och alla var godkända.

Vi hängde på arenan tills de var dags för Tiomilakaveln (herrarna) att starta. Duncan R, SvaideRoma sprang första sträckan för Gotland. När starten hade gått gick vi in i arenan och satt oss på läktaren där vi kunde se live filmer från skogen på storbildskärm. Där spenderade vi resten av kvällen tills jag, Emma och Michaela begav oss tillbaka till boendet. Vi var vid boendet cirka kl. 2 på natten. Eftersom vi var så långt norrut blev det inte ens mörkt på natten. Som en riktig sommarnatt här på Gotland. På söndagsmorgonen när vi vaknade fick vi reda på att herrarna också blivit godkända. Superkul! Under söndagen tillbringade vi den mesta tiden på en buss och flyg som skulle ta oss hem till Gotland.

Jag är jätteglad att jag fick chansen att både få åka med och att jag fick vara med och springa i damlaget. Det var en jätterolig resa trots all nervositet.

Felice Gardelin

► 25-manna 2023

Sommaren är här och med den kommer som vanligt en första information om 25-manna.

Planeringen inför resan är inte riktigt satt ännu så den återkommer jag med. Men det vi vet är att 25-manna går den 7 oktober vid Lida Friluftsgård i Tullinge. Vill du vara med och springa för Gotland? Klart du vill!

Skicka då ett sms eller ett mejl till mig så snart som möjligt med din intresseanmälan så jag kan lämna över ditt namn till de som tar ut lagen.

Tel: 070-5352251, Mail: sofiaetelhem@hotmail.com

Önskar er en riktigt fin sommar.

Sofia Gardelin – reseledare för Gotlands Bro OK

BILD: Anna Samelius

JUNGFRULOPPET PÅ GOTLAND

Välkommen till 39:e upplagan av Jungfruloppet – ett av Sveriges naturskönaste motionslopp, där vi springer på vackra stigar utmed klinten och längs havet. Start och mål vid Kinnerstugan. Ny bansträckning sen 2022 på långa banan som blir 14 km och har start och mål vid Kinnerstugan som övriga klasser.

Tävlingsarena

Kinnerstugan, väg 149, 16 km norr om Visby.

Klassindelning

Damer och herrar 6 km Start Kinnerstugan kl 18:10

Damer och herrar 14 km Start Kinnerstugan kl 18:00

Barnklass 1,2 km lätt bana, barnvagnsvänlig

Start Kinnerstugan kl 17:30, anmälan görs på plats senast kl 17:00.

Medalj till alla i barnklassen.

Priser

Priser till de tre bästa i dam- och herrklasser samt utlottade priser.

Anmälan

Anmäl via nätet, www.gotlandsbrook.com

Sista anmälningsdag 10 juli. Barnklassen på plats senast kl. 17:00

Anmälningsavgift

200 kr för 6 km och 14 km. Barnklass 50 kr.

Efteranmälan på plats

Efteranmälan på tävlingsdagen vid Kinnerstugan kl 16-17 mot förhöjd avgift till 250 kr.

Nummerlappar

Hämtas vid Kinnerstugan från kl. 17:00.

Tävlingsledare

Mats Sigalit tel 0707-16 70 18, mail: mats.sigalit@hotmail.com och

Olle Gardell tel 073-936 26 97, mail: ollegardell87@hotmail.com

19 JULI 2023

Foto: Keith Samuelson

Försäljning

Försäljning av hamburgare, godis, läsk, korv och kaffe finns.

Mer information www.gotlandsbrook.com

Ta med familj och vänner

Alla som deltar i arrangemang inom Idrottens Ö reser till våra förmånliga idrottspriser. Tar du med familjen eller vännerna erbjuder vi även dem samma fina förmån. Mer information om våra fartyg, turlista mm finner du på vår hemsida www.destinationgotland.se

BOKA RESOR OCH LOGI: För mer information om priser samt bokning av resa och logi kontakta oss på 0771-22 33 50 eller idrottsresor@destinationgotland.se

IDROTTENS Ö är ett samarbete mellan Destination Gotland och RF-SISU Gotland i syfte att främja och utveckla idrotten och turismen på ön.

IDROTTENS Ö
by DESTINATION GOTLAND

► Breddläger i Follingbo

Ungdomstrollet arrangerades vid Svaidestugan en lördag i maj, därefter fortsatte helgen med Breddläger för Gotlands alla orienterings-ungdomar. Här kommer en liten summering om Breddlägret från Brian född 2011 och Jacob född 2014.

Jacob och Brian, berättar lite om breddlägret.

Både på lördagen och på söndagen tränade vi på att springa en bana en nivå högre än vad vi normalt brukar göra. Det var lite svårt men tog man det bara lugnt gick det bra, och sedan kunde de äldre

barnen hjälpa oss yngre. Det var både kul och bra att få testa på.

På eftermiddagen på lördagen så lekte vi lekar och bäddade upp sängplatser. Vi åt middag tillsammans och sedan på kvällen tittade vi på Eurovision ihop.

Vi övernattade i Folkets hus på madrasser.

Vi var totalt ca 35 barn från alla gotlandsklubbar. Hela lägret var kul, rolig träning, god mat och bra ledare!

Hälsningar Brian & Jacob

BILDER: Göran Gustafsson

► Hänt och på gång

Städdag i april lockade som vanligt många medlemmar som snabbt och snyggt fixade uthyrningsstugor och lägenheter inför säsongen.

Och den säsongen startade med att allt boende och klubbstugan var uthyrd till Försvarsmakten under storövningen Aurora. De var mycket nöjda med sitt boende.

Vi har förbättrat märkningen på vita spåret, samt märkt ut kortare varianter på 6, 9 och 12 km.

Hinderbanan har rivits. Trappan skall bättras på.

Elljusspåret som kördes sönder av en skogsmaskin i vintras, är ännu inte åtgärdat.

Detta är dock utanför vår kontroll. Vi var lovade åtgärd inom några veckor.

På nersidan av dusch-huset finns nu en WC-stol avsedd för tömning av camparnas latrinbehållare.

Stugan har fått nytt WiFi.

Vi har blivit beviljade solcellsstöd. Under hösten kommer solceller att installeras på lägenhetslängan. Det blir i samband med detta också två laddplatser för elbil på parkeringen.

I sommar kommer vi att ha tre vaktmästare som turas om: Emil B. Albin T och Edvin D.

Vi tackar för god hjälp av daglediga som jobbat några tisdagar.

Stugkommittén

► Gotlands idrottsförbunds breddläger 1967

-Slite söndagen den 6 augusti till lördagen den 12 augusti.

Tja, vad går det att minnas efter snart 56 år? Jag minns i alla fall att jag skulle fylla 17 år tre dagar efter lägrets slut, jag mådde bra av att springa och vara aktiv, men för övrigt så var jag väldigt ny och okunnig gällande orientering. Min bror Kjell hade introducerat mig i gänget några månader tidigare. Visby Läroverks skolorienteringar på hundradelskartor hade fått mig att avsky ordet orientering. Därför så var det här lägret både välkommet och lärorikt. Jag fick många nya kompisar, framförallt den glade tjejen Yvonne Malmberg numera Närström.

Idrotterna som representerades var bland annat orientering, fotboll, handboll, ishockey (tv-cuplaget) och tennis.

Mamma skjutsade mig till Slite och inkvartering skedde i en stor lokal i skolan. Efter inkvarteringen gick vi i en lång parad iklädda träningsoveraller

igenom Slite. Stig Björkman gick längst fram och höll i orienterarnas skylt.

Vi åt på Slite hotell hela veckan, frukost kl 8, middag kl 12 och kvällsmat kl 17. Saft och bulle serverades innan det var sängdags. Kl 23 skulle det vara tyst i sovsalen.

Varje dag inleddes med en högtidlig flaggceremoni före frukost. Men eftersom det var lång kö till toaletterna på morgnarna så var det kanske som så att en del inte hann i tid till den svenska flaggans hissande.

Orienteringsträningen bestod av nyttig stegningsträning, teori, linjeorientering, bokstavsorientering, kompasstävling, nattorientering med mål vid stranden och korvgrillning samt ett avslutande lägermästerskap. Under en av teorilektionerna berättade Folke Nyberg att rå lök är otroligt nyttigt och att det sätter fart på blodet ända längst ut närmast skinnet, i de minsta kapillärerna.

På kvällarna spelade vi volleyboll, badade i havet, Yvonne och jag besökte fiket, tillsammans med några trevliga ishockeykillar, på torget där det såldes världens godaste glass (ägaren till fiket sa i alla fall det), kastade gris med Tommy Töpel med mera.

Jag fick tyvärr blåsor och skavsår på fötterna på grund av att mina "sommarfötter" inte var vana vid den tidens ganska så hårda orienteringsskor.

På lördagseftermiddagen hämtade mamma mig och vi åkte direkt hem till Rings.

Sammanfattning: Jag minns lägret med stor glädje samt tacksamhet och med mig därifrån fick jag en hel del nyttigt lärdom. Jag vann bland annat tävlingen Höstträffen senare i oktober. På den tiden var kartskalan 1:50 000, och 2 mm på kartan betydde 100 m i verkligheten.

Ledare för oss orienterare var Folke Nyberg Bro, Rune Gård Bro och Stig

Hoffman Rauken.

Följande ungdomar deltog: Yvonne Malmberg VOK/Bro, Inger Pettersson VOK, Birgitta Johansson Gute, Karin Mårtensson Bro, Christina Huldt VOK, Per-Inge Karlsson Gute, Lennart Pettersson Hansa, Anna Melander Hansa, ? NN bonde i Stenkumla, Thomas Blome´r Bro, Peter Stenberg Gute, Kristina Klase´n VOK, Lars-Gunnar Huldt VOK, Christer Lindström Gute, Dan Johansson (Jalmelid) VOK, Jan Molinder Gute, Göran Olsson?, Stig Björkman Hansa samt Tommy Hemlin Bro.

Karin Mårtensson

► Lars-Johan har gjort comeback

En av klubbens främsta herrseniorer på 70-talet försvann plötsligt från sporten. 45 år senare har Lars-Johan Larsson gjort comeback i H70.

Lars-Johan är född 1951 och uppvuxen vid Bläsnungs i Väskinde. Vi träffas för intervjun vid Muramaris, i samband med ”Dagledigas” traditionella måndags-OL. ”Jo, det här är min hemmaplan, i de här backarna har jag sprungit mycket.”

Lars-Johan berättar om hur han kom i kontakt med orientering, han var 12 år, året var 1963. Det hölls OL-kurs i Stenkyrka och Bro och han sprang par med Sven Malmqvist. ”Jag hade ingen bollkänsla, men var bra på att springa, så orientering passade mig bra”. Folke Nyberg var den tidens ungdomsledare och den som även skjutsade Lars-Johan när det behövdes. ”Folke och Kerstin, de var snälla. Kom och hämtade mig i Väskinde, även Anders Olsson har jag fått åka med.”

”Jag har tagit DM Dag fem år i rad 1968-1972, först i juniorklasserna och sista året som förstaårssenior. På den tiden var det 8-10 deltagare i junior-klasserna och i H21 var det 15-20 löpare varje tävling.”

På tidiga 70-talet blev det två år i Södertälje OK, Lars-Johan utbildade sig, han har varit i byggbranschen hela yrkeslivet. Det blev mycket löpträning, för springa det var han bra på. ”I Södertälje hade vi ett test på vem som skött vinterträningen. Vi sprang ”Två sjöar runt”, 11 km och jag gjorde det på 38.48 min.” Efter Södertälje väntade lumpen på

Gotland och hårdträningen fortsatte med Bro OK. ”På vintern var det mycket gemensam löpträning, fartlek i Stenkyrka-skogen t.ex. Men jag tränade mycket själv också, det måste man.”

Jag ber Lars-Johan plocka fram något 10-mila-minne, och det kommer direkt. ”Det var i Bogesund 1971, jag sprang 5.e sträckan, natt ca 10 km. När min klunga hade ca 1-2 km kvar, skulle vi passera en kanal. Klungan sprang inte över någon av broarna, rätt över kanalen bara. Precis när jag skulle ta språnget, fick jag en knuff i ryggen och föll pladask i kanalen! Det var en smärre chock, det tog en stund att repa sig, men det var ju inte så långt kvar som tur var.”

Jag letar fram resultaten från 10-mila 1971 i Bogesund. Bro OK I var på 86:e plats, mindre än halvtimmen efter segrarna. Det förklaras av att 1971 var sista gången 10-mila var ”rak”, helt utan gafflingar. Men det skall ju springas också! Våra löpare tappade alltså mindre än 30 minuter på över 12 timmars löpning, verkligen imponerande. Bro hade även ett lag II, som kom på plats 269 av 324 lag i mål. Att det var ohållbart utan gafflingar förstår man lätt när man studerar resultatlistan. 11 lag var i mål inom 36 sekunder, 53 lag inom 10 minuter. Stora klungor hela tävlingen igenom. Resultaten för delsträckorna finns bara delvis redovisade, t.ex efter Lars-Johans sträcka har placering 12-122 samma tid 5.36.00. Resultatlisan är skriven på skrivmaskin, förmodligen efter handskrivnen

BILD: Birgitta Hjerthén

förlaga, för på sträcka 5 hittar vi ”L-J Laveson, Gotl Bro OK”.

En liten, men ack så intressant utveckling, åter till dagens Lars-Johan. Hur kom det sig att han hittade tillbaka till orienteringen? ”Jo, allt startade med en skilsmässa 2020, jag kände att jag behövde en ny social tillhörighet. Fick då tips om daglediga genom Gunnar och Annika Eriksson. Sedan dess har jag inte missat många måndagar. En gång var jag till och med ensam deltagare. Träffen var egentligen inställd pga snö, men det fanns ju kartor och skärmar på plats, så jag sprang i alla fall.”

Det måste ju ha hänt en del med sporten under dessa år, hur upplever du det? ”Mycket är ändrat på kartorna, färgerna framförallt. Att skalan är större är ju bara bra. Att läsa kartan har jag inga problem med, som byggare har jag ju jobbat med ritningar, det är en stor fördel.

BILD: Tidningsurklipp

Men den där kontrollbeskrivningen, den kan jag nog inte lära mig.”

Och nu har Lars-Johan åter blivit tävlingsorienterare i Bro OK. ”Orientering är ju så kul, man får träning för både ben och huvud, samt det sociala”

En sista undran är om det var bättre förr, och svaret blir: ”Det är för korta banor nu!”

Birgitta Hjerthén

► Birgittas OL-minnen

Jag såg den varje gång jag skulle ha något i familjens skrivbordslåda, min pappas 50-tals kompass med metallhus och lädersnöre. Den låg ovanpå några 100 000-dels kartor över Gotland. Det var något som fascinerade mig med den där kompassen, men jag förstod det inte då.

Första gången jag kom i kontakt med orientering var en friluftsdag på mellanstadiet i Stenkyrka. Jag kan minnas fel, men jag har för mig att det kom någon i grön-brun poplinoverall och gick runt en bana med oss bakom skolan. Kanske bjöds det in till OL-kurs, men det blev inget av för min del den gången. Men när jag gick i åttonde klass, skulle min kompis som gick i sexan iväg på nybörjarkurs. Eftersom vi tillbringade mycket tid tillsammans, så hängde jag med. Vi cyklade ca milen från Martebo till Bro föreningsgård där kurserna hölls. Vi pratade om april 1974, jag var 14 år och sedan dess har jag varit fast. Några gånger hölls kursen där i Bro, när det var kursavslutning åkte vi till Svaide-stugan. Den kartan såg ju helt annorlunda ut!

1975 blev jag uttagen att vara med på Regionalt elitungdomsläger i Östergarn. Förutom Gotland, deltog ungdomar från Stockholm, Södermanland och Östergötland. Bland deltagarna fanns stjärnor som t.ex. Ronny Liljegren och Jörgen Mårtensson, och kanske mindre ihågkomna Karin Nåbo och Leif Eriksson. Jag var mycket stolt över att bli uttagen till detta läger, sanningen var väl att Gotland hade svårt att fylla sina platser.

Hösten 1979 skulle jag till Uppsala för att utbilda mig till receptarie. I ”Skogs-

sport” hade jag läst om Ylva Grape från IK Fyris som var med i juniorlandslaget. Så för att få kontakt med IK Fyris gjorde jag på följande sätt: Gick in på Televerket (nuvarande Telia) letade efter Grape i 018-delen av telefonkatalogen (Uppsala). Fick tag på någon förälder Grape och så småningom Ylva. Jag ringe från en telefonkiosk. Vi stämde träff vid Studenternas IP för att köra backintervaller upp till Sten Sturemonumentet. Hon körde förmodligen helt slut på mig, minns inte att vi hade enskild träning någon mer gång.

Jag tränade och tävlade för IK Fyris de 2,5 åren jag var i Uppsala. OL, intervaller, gympa, långskubb (torsdagar med räkmacka efteråt). Många tävlingsresor, uppåt landet oftast, och många resor hem till Gotland också. På den tiden fick man som student, tävla i mästerskap för sin hemmaklubb och övriga tävlingar för annan klubb. Så DM och SM sprang jag för Bro OK, däremot deltog jag i Upplands DM i Skid-OL. IK Fyris var den stora damklubben, OK Fyris malm tog hand om herrarna. Numera har man samsats i OK Linné. Jag hade som mål att ta mig in i förstalaget på 10-mila, men det lyckades jag inte med. Men den fina träningsmiljön bidrog till att jag fick ”Tröjan” 1982. Jag har nyligen återknutit kontakten med några av Fyris damer, vi kallar oss alltså för ”Fyriskex”.

Reglerna för tröjmästerskapet har ju ändrats genom åren, placeringspoäng, sammanlagda tiden, olika många tävlingar osv. På 80-talet räknades sammanlagd tid på Dag-DM, Natt-DM samt halva tiden på Lång-DM. Lång-DM var först ut i

1982 års tröjmästerskap, nästan 12 km på Fårö. Natt-DM gick i Ardre-Alskog. D21 hade 7,8 km och banan ansågs svår för att vara natt. Segrartiden på Natt-DM var 90 minuter, på Lång-DM 98 minuter där alltså bara halva tiden räknades. Tredje och sista Tröjtävlingen var Dag-DM, det vi idag kallar DM Lång. Den gick på ”hemmaplan” på Burgekartan, jag ledde tröjtävlingen och minns att jag var glad att det var en lätt första kontroll. Även denna bana var 7,8 km, här var min segrartid 59 minuter. Jag blev tröjmästare samtidigt som Ronny tog sin tredje. Det var då 22 år sedan Bro tog hem damtröjan och 31 år sedan Bro tog båda titlarna samma år.

Senare samma år – 1982 – var jag med på Höst-Öst resan med den legendariske PO Bengtsson som reseledare. 14 dagars resande, 12 tävlingar i 8 länder. Då var det verkligen ”Öst”. Gränspassagera tog ett par timmar och bussarna genomsöktes av män med vapen. Största upplevelserna var ”7:e novemberpokalen” i Ungern och stadslopp i Venedig. I Ungern sprang jag för Sverige II i stafetten, utan landslagströja dock. Sverige I vann, och mitt lag kom trea. Stadsloppet i Venedig var som dagens stadssprint, fast det inte var sprint. Karta

i stor skala, den var som ett mindre lakan i storlek. Inte behövdes det heller några avspärrningar för att göra banan klurigare, kanalerna och alla återvändsgränder var nog. Ja, det var en resa att minnas.

Sen dess har åren rullat på. Nu är det D60 som är min tävlingsklass. Det går inte längre så fort som jag skulle önska, men att hitta rätt med hjälp av karta är fortfarande väldigt spännande. Jag hoppas få vara med till D85, då skall jag springa Veteran-VM, eller kanske åka på Höst Öst igen.

Hur gick det med pappa Kalles kompass kanske någon undrar. Jo, den är lite sliten. Linjalen har ramlat i småbitar, men den finns att beskåda i Bro OK:s eget museum.

Birgitta Hjerthén (fd Johansson)

► Jag tillhör de som borde få pris

Nästa år avgörs Tiomila i Nynäshamn, precis som 2019. Då sprang Magnus Ihreskog andralagets sistasträcka, vilket han berättade om i tidningen Skogssport. Nu publiceras den i Broosket så du som ämnar springa nästa år vet vad du har att vänta om du springer långt.

PROLOG. Om någon frågade skulle jag inte säga att jag gick som ett spjut. Gick, möjligen. Men inte spjut. Snarare krängde jag mot slutet fram och tänkte på pizza, en special med rå lök och bearnaise.

Många imponeras av eliten och så ibland även jag, de som bränner fort och rätt genom skogarna och kan hålla en ledning på inte ens minuten i kilometer efter kilometer. Men egentligen är det som att förföras av ”Mona-Lisa”. Tro tusan att man gör, han kunde ju måla, Leonardo.

Men skicka ut en gråhårig gubbe som minns hur pappa svängde till höger i september 1967 på Tiomilas sista sträcka, femtonkommafyra för en som i år knappt sprungit längre än runt Visby ringmur. Där har ni dem (oss) ni ska imponeras av!

KAPITEL ETT. 1982. Jag hade lagt av. Jag var tjugo och hade fått min första tjänst som sportreporter på den småländska lokaltidningen och var aldrig ledig. Entusiasm, ett galet schema och en och annan pilsner, då fick orienteringen vara.

Men när det så blev Tiomiladags

inleddes operation övertalning. Jag var ju så bra, det skulle jag ju fixa, om inte blir det inget lag, en kort bana, du behöver inte känna press.

Så jag sa ja. Och åkte på det årets blåsning. I bussen mot Eskilstuna, när vi kommit upp i nittio och det inte gick att hoppa av var beskedet tydligt. Du tar sista!

Jag är en sådan löpare, då som nu. För bra för att vara dålig, för dålig att vara bra. En svårplacerad jävel men ganska bra att ha.

Så där gav jag mig ut i Vilsta-skogen. Jag minns ett längben på tre kilometer, minns en uppförsbacke i sol, minns kramp i låren och en pokal sedan på årsfesten för Årets prestation. Allt som allt var det ganska kul, trots allt.

KAPITEL TVÅ. Inför Tiomila i Eksjö 2014 fick jag det ärofyllda uppdraget att skriva den tävlingens motto. Jag skrev så här: ”I mörkaste Småland mot gryningsbrand ska ljuskäglor spela i spår av husarer/ Vår längtade uppgift i höglänt land, här skapas det skrönor här föds legendarer/ Med äventyrlusta och framgångstörst/ Går vi till historien med hjärtat först”.

För det är så det är. Där skapas historia, minnen, skrönor och legendarer som kanske ingen annanstans inom vår sport.

Att IFK Göteborg radar upp segrar

lyfter vi på hatten för, men det är längre ner i listorna de stora prestationerna görs. Som att småklubbarna ens får lag, som de som blir inringda kvällen före, de som sliter sig runt på sträckor de knappt kunnat drömma om, som genomför ”Långa natten” trots att timmarna går, som håller humöret uppe i regn och vind och mörker och lera.

I varje bastu får historierna sedan evigt liv, där växer bommarna och blir till bränsle för den unga generationens framtida drömmar, där skapas förväntningar och kittlande iver att en gång också få vara med.

Det är där det verkliga Tiomila genomförs, på de slitna lavarna och i det dova gula ljuset efter tisdagsträningarnas intervaller på elljusspåret barkspån.

KAPITEL TRE. 2018. Jag hade inte lagt av men var inte tränad som förr. Ett ont knä, en öm hälsena, du som kommit till åren vet hur det är. Dessutom hade jag ju faktiskt sagt nej två gånger. Nej. Och nej.

Men så blev det så där svårt att hitta folk till ett andralag och det vore ju synd om ungdomarna inte skulle få springa och...ja, då kom det där speciella suget åter så jag sade ja till en kort. Trots att jag sagt att det var sista gången redan då, i Eksjö.

Men du vet hur det är, ingenting lär vi

oss av historien, allt går igen och de där orden hade jag ju hört förr, då resan redan var påbörjad: Du får ta sista! Femtonkommafyra.

Därför sprang jag där i Nynäshamn sagoskog och gjorde det trots allt ganska bra, inga särskilda bommar men heller inte särskilt fort. Tips: Vill du leta efter mig i eventor så börja från slutet.

Det är en alldeles särskild stämning i skogen efter en omstart, vi som är där ute vet att vi inte är några stjärnor, vi behöver inte jakta, vi hjälper varandra, adel, präster, borgare och bönder sida vid sida mot samma mål och av samma anledning. För att vi älskar det.

Men till slut tog ändå längd och kupe-ring ut sin rätt, ben och hjärna sade ifrån och det var då jag började tänka på pizza, pratade om det också med andra som slet ont och mätte gott. Om lök och bearnaise och en öl innanför västen.

EPILOG. Jag fick knappt av mig skorna. Kramp i lår och vader, knät ilade, senan ömmade, musklerna svirrade, kompisarna hade roligt. ”Ring hans sambo och säg att hon får hem ett vrak”. Två dagar senare kunde jag fortfarande knappt gå, men det var värt varje sargat steg. När man är som allra mest sliten, aldrig är man mer mitt i livet än just då.

Och det blev en special i Nynäshamn innan Gotlandsfärjan lade ut för sin färd mot midnatt. Jag tog den dyraste. Den var jag värd.

Magnus Ihreskog

B

PP

Sverige, Port Payé

~~Gotlands Bro OK
Lummelunda Tjauls 141
621 71 VISBY~~

Sommarfest eller "AS- After sommarpaketet"

Vid Kinner torsdag den 13 juli kl. 18.

Vi ses en stund och summerar sommartävlingarna!
Kom som du är - stanna så länge du orkar!

Vi fixar potatissallad och grill, i övrigt tar var och en med
det man vill äta. Kaffe och kaka kommer att finnas

Anmälan senast 9/7 till Helene heleneeklund.brook@gmail.com
eller 0736766746 Välkomna!

/Sommarfestkommittén